

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 16 FEBRER DE 2024 | Número 239

PÀG. 3 | AURELIO GARCÍA

"A Barcelona em vaig introduir en el món litúrgic acadèmic"

PÀG. 12 | JESUÏTES

Nou llibre de Francesc Riera

PÀG. 18 | LLIBERTAT RELIGIOSA

La comunitat musulmana confia que el Govern facilitarà el consum de halal

PÀG. 24 | MIGRA STUDIUM

Finalitza la vaga de fam però continua la campanya per demanar la pau a Palestina

PÀG. 26 | RUTH GIORDANO

Pregant per la sequera

"Avui ens cal un ecumenisme que ens faci treballar plegats per cuidar la casa comuna" | PÀG. 6

PÒRTIC

Mans Unides ha engegat la seva campanya anual solidària. 'L'efecte ésser humà' és el lema d'enguany que posa en relleu el paper de les persones i la societat en la crisi climàtica. Ahora, la campanya vol reivindicar i reflexionar sobre com la mateixa societat que ha causat aquesta situació és l'única capaç de revertir la situació.

SUMARI

3 Actualitat

Aurelio García: "A Barcelona em vaig introduir en el món litúrgic acadèmic"

"Avui ens cal un ecumenisme que ens faci treballar plegats per cuidar la casa comuna"

"Els jesuïtes sempre anunciem un Evangeli que xoca amb les forces que mouen el món"

Què volen dir les sigles de la vida religiosa?

La comunitat musulmana confia que el Govern respectarà la llibertat religiosa i facilitarà el consum de halal

"Fer pràctiques al Vaticà m'ha cridat a fer acció, a no quedar-me quiet"

El pòdcast 'En la frontera' emetrà el seu 30è episodi en directe a Sant Anna

"Avui acabem la vaga, però no acaben la campanya ni els seus objectius"

26 Panoràmica

Pregant per la sequera, per Ruth Giordano

27 Recull de premsa

28 La setmana a les xarxes

Foto: Acte de lliurament del Premi Memorial Pere Tena. CPL

Aurelio García: "A Barcelona em vaig introduir en el món litúrgic acadèmic"

L'actual subsecretari del Dicasteri per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, el bisbe **Aurelio García**, ha rebut aquest dijous 15 de febrer el guardó Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica. L'acte de lliurament, celebrat a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona, ha servit també per recordar els deu anys de la mort de qui va ser bisbe auxiliar de Barcelona, **Pere Tena**, i que dona nom al guardó.

Un premi, el d'enguany, que s'ha atorgat a Aurelio García "per la seva gran i diversa trajectòria en el camp de la litúrgia", i que ha servit perquè el bisbe, nascut a Valladolid, reconegui i recordi com a Barcelona va poder conèixer i iniciar-se en el món de la litúrgia. "Amb tan sols trenta-cinc anys és Pere Tena qui em crida per fer de professor d'un curs intensiu d'una setmana a l'Institut Litúrgic de Barcelona", ha reconegut, i és a Barcelona, ha afirmat, "on m'introdueixo en el món litúrgic acadèmic". Una experiència com a docent que el bisbe mantindrà durant quinze anys de col·laboració i docència amb l'Institut.

Una trajectòria de vida que ha glossat el rector de Santa Maria del Mar i teòleg, **Salvador**

Pié. “És difícil glossar sobre un bisbe amic, i sobre un bisbe que ara té el mateix càrrec que va tenir el nostre estimat bisbe Pere Tena”, ha explicat Pié. El bisbe ha tingut i té, afirma Pié, “una vida diocesana i parroquial intensa, com també intensa ha estat la seva tasca acadèmica i de publicacions”. Dues dimensions a la seva vida, “que van unides”, i que són l'exemple del seu exercici “com a sacerdot apostòlic”. Pié ha compartit al final de la glosa les paraules que el papa Francesc li va adreçar per carta al bisbe Aurelio García amb motiu de la seva ordenació. “*No t'oblidis del yeyo que llevas dentro*”, li va dir el Papa.

I Aurelio García tampoc ha oblidat a qui el va introduir en el món litúrgic a Barcelona en el seu discurs d'agraïment del premi, el bisbe Pere Tena. Aurelio ha aprofitat el seu temps de discurs per glossar amb detall i profunda admiració qui va capitanejar l'Institut de Litúrgia a Catalunya, el bisbe Tena.

La paraula memorial significa acte públic en memòria d'una persona, ha recordat el bisbe. “Penso que també és una ocasió per recordar el meu vincle amb l'Institut de litúrgia de Bar-

celona”, ha explicat. Aurelio tenia 35 anys quan Pere Tena el va cridar per fer un curset intensiu d'una setmana. Ho va repetir durant quinze anys que va fer de professor aquí.

I va ser a Barcelona on va conèixer puntals de la litúrgia, “com **Borobio**, mossèn **Pedro Farnés**, **Joan Bellavista**, **José Aldazabal**, **Joan Baburés**, o **Javier Aroztegui**, entre d'altres”. Tot ells van contribuir aleshores a crear la realitat de l'Institut Litúrgic de Barcelona. “Un indret molt plural, però unitari amb la línia teològica i litúrgica del Concili Vaticà II”. I on el pal de paller era Pere Tena. “Sempre aprenies amb ell, feia pensar, era un mestre”.

Aurelio García ha destacat sobretot el treball de Pere Tena a la revista sobre litúrgia *Phase*, i en concret les seves editorials. Dèria i feina que Tena va voler continuar després a la Congregació, publicant de nou també editorials a la revista de la Congregació. “En aquells textos feia unes síntesis equilibrades i sintètiques”, ha reconegut García. El bisbe pensa que per comprendre el pensament de Tena “no hem d'oblidar aquests textos, que poden semblar menors, però que condensen com era i pensava”.

Un treball ocult i anònim, ha recordat, “però molt important per guiar en el futur”. I un treball inconclús, ha volgut reconèixer el bisbe, a causa del nomenament de Pere Tena com a bisbe l'any 1993, malgrat els temors i preocupacions de qui era prefecte de la congregació aleshores i que va voler impedir el seu nomenament per por a perdre el rumb a la Congregació.

A l'acte de lliurament del Memorial Pere Tena han assistit també l'arquebisbe i d'Urgell i copríncep d'Andorra, **Joan-Enric Vives**; el degà de la Facultat de Teologia de Catalunya i prorector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, **Joan Torra**; el rector del seminari de Barcelona, **Salvador Bacardit**; i el consultor de la Congregació per al Culte Diví, **Gabriel Seguí**, entre d'altres.

Actual subsecretari de la Congregació del Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments

García ha estat president de l'Asociación Española de Profesores de Liturgia; és membre del Consell de la revista *Phase* des de 2001 i ha impartit classes a l'Institut de Litúrgia de

Barcelona. El 2021, el papa Francesc el nomenà titular de Rotdon, una seu històrica situada en l'actual Empordà. També és subsecretari del Dicasteri per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, càrrec que també va exercir Pere Tena entre els anys 1987-1993.

Aurelio García nasqué a Pollos (Valladolid) el 28 de març de 1965. Va ingressar al seminari menor de Valladolid i, posteriorment, al seminari major. Va ser ordenat prevere el 1992. A més a més dels corresponents estudis teològics, es va llicenciar en filosofia i ciències de l'educació a la Universitat de Salamanca i a Roma, al Pontifici Institut Litúrgic, va obtenir la llicència i el doctorat en litúrgia amb *Presbiteros en cada iglesia (Act 14,23). La plegaria de ordenación del presbítero en el rito bizantino-griego y en el rito romano*.

Entre els seus càrrecs pastorals va ser rector de Villalba de los Alcores i La Mudarra el 1993, des d'on, dos anys després, passà al seminari diocesà com a director espiritual. El 1997 va assumir la delegació diocesana de litúrgia. Se li va confiar la parròquia del Santísimo Salvador de la ciutat de Valladolid el 2000, a la qual s'uniria cinc

anys més tard la de Santiago Apóstol, per formar una unitat pastoral. El 2011 va ser nomenat rector del seminari diocesà fins al 2015, que va ser cridat a treballar a la Congregació del Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, on tindria el càrrec de cap d'oficina a partir del 2016.

La seva tasca en el camp litúrgic és molt àmplia: classes a diferents facultats i universitats, articles, llibres, xerrades, conferències en la majoria de les diòcesis espanyoles, entre d'altres. Va presidir l'Asociación Española de Profesores de Liturgia. Va treballar com a consultor del Secretariat de Litúrgia de la Conferència Episcopal Espanyola i també de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments.

En les Lletres apostòliques del seu nomenament, el Papa en destacava l'“adequada doctrina litúrgica”.

El Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica

El Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica va ser creat per mantenir viva la memòria del bisbe Pere Tena (1928-2013), fundador del Centre de Pastoral Litúrgica i pedagog de la litúrgia,

per promoure tot allò que ajuda a viure la litúrgia de l'Església en el nostre món actual, i per recordar de manera constant la importància de la pastoral litúrgica en la vida cristiana.

En les edicions anteriors, el Memorial s'ha concedit a l'[Abadia de Montserrat](#) (2015); al [bisbe Julián López](#) i al [pare Joan Maria Canals](#) (2016); a l'arquebisbe de Puebla, [Víctor Sánchez](#) (2017); als [equips de litúrgia](#) de la Parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina (2018); a l'[arquebisbe Piero Marini](#) (2019); al [pare benedictí Juan Javier Flores Arcas](#) (2020); a l'[Institut de Litúrgia ad instar Facultatis](#) de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (2021); al claretià i liturgista [Maties Augé](#) (2022); i a la [Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense](#) (2023).

“Avui ens cal un ecumenisme que ens faci treballar plegats per cuidar la casa comuna”

La població indígena a Mèxic és al punt de mira dels grans projectes que volen destruir territoris per establir empreses i fer diners. La situació de vulnerabilitat s'agreuja amb la història d'estats com el de Guerrero que s'ha vist immers en els conflictes de guerrilles, el cultiu de drogues i la repressió. “Avui ens cal un ecumenisme que ens faci treballar plegats per cuidar la casa comuna”, assegura la **Zarel León**, membre del Centre d'Estudis Ecumènics, finançat per **Mans Unides**, que treballa al territori per millorar la situació d'aquests pobles.

La Zarel treballa al Centre d'Estudis Ecumènics des de fa més de 12 anys. Va començar a l'àrea de comunicació i al cap de poc ja participava en l'àrea de processos territorials sobre el desenvolupament comunitari.

Explica que, amb la seva tasca, promou a través dels drets indígenes, una millor participació i presa de decisions per a tots els problemes que afronten les comunitats indígenes. Una participació que treballen perquè sigui assembleària i a través del diàleg. També treballen molt la participació política de les dones, però en l'àmbit comunitari.

Tot aquest treball el fan, en part, gràcies a entitats com Mans Unides que hi col·labora aportant una part del finançament. I ho fan amb campanyes anuals com la que s'ha presentat aquesta setmana. 'L'efecte ésser humà' és el lema d'enguany que posa en relleu el paper de les persones i la societat en la crisi climàtica. Alhora, la campanya vol reivindicar i reflexionar sobre com la mateixa societat que ha causat aquesta situació és l'única capaç de revertir la situació. I sobre aquest paper fonamental per impulsar el canvi en parlem amb la Zarel, que ha vingut des de Mèxic per explicar el seu treball i és a la seu de Mans Unides Barcelona.

Com és la situació de les comunitats indígenes a Mèxic?

Mèxic és un país molt gran i té moltes diferències al territori. La república federal té molts estats on hi ha població indígena que pot ser o no la majoria. De fet, hi ha 63 pobles indígenes. També hi ha grans ciutats que concentren gran quantitat de població i l'accés als serveis educatius, sanitaris, de transport, entre d'altres. Als territoris on hi ha població indígena també és on hi ha la gent que ha sabut conservar, des

de temps ancestrals, els recursos. Per aquest motiu, en aquestes zones de Mèxic hi trobem aigua, bosc i una gran biodiversitat. Els pobles ho han cuidat, però, en canvi, les ciutats han permès que s'extingeixi tota aquesta riquesa.

Aquests territoris estan en perill?

A moltes d'aquestes zones on viuen indígenes hi ha la intenció d'aprofitar els recursos amb megaprojectes. Però no només això, en aquests territoris és on es concentra l'empobriment i la gent es veu obligada a migrar per poder tenir més accés a drets. Aquest és un panorama general, nosaltres concretament, amb el Centre d'Estudis Ecumènics treballem a l'estat de Guerrero.

I es viu el mateix?

L'estat de Guerrero és un estat al sud del país, a la costa del pacífic, i és un dels estats que té més població indígena del país. N'hi ha cinc diferents amb cinc llengües diferents. A Guerrero també hi ha una important presència del poble afrodescendent. Guerrero és un estat amb una llarga història de repressió, de guerrilles i

de sembra de drogues. Tot això, evidentment, sempre recau en més vulnerabilitat.

Quina feina fa el Centre d'Estudis Ecumènics?

Nosaltres treballem a l'estat de Guerrero des de fa 14 anys acompanyant processos dels pobles indígenes, pobles camperols i també dels pobles afromexicans. Els ajudem en allò que ens demanen i a partir d'aquí hem teixit una relació molt gran. Una de les nostres intencions principals és que s'enforteixi l'organització i la presa de decisions d'aquests pobles per poder afrontar les vulnerabilitats del territori. La població demana molts drets al govern i això està molt bé, però sabem que aquestes demandes triuen i poden canviar d'un govern a un altre. Per aquest motiu, al costat dels habitants d'aquests pobles, hem arribat a la conclusió que el millor és tenir autonomia per prendre decisions. Però això no s'aconsegueix si no hi ha molta organització i el teixit social també es deshabilita amb aquestes condicions de vulnerabilitat. Actualment, acompanyem en un procés per tenir un govern que representi la població indígena, que no s'hagi triat per partits polítics i que segueixi un model assembleari. Ha estat un procés que

ha costat molta feina, amb un procés legal, però també amb un procés social d'exigir, manifestar-se i debatre.

Per què és tan important protegir aquestes comunitats indígenes?

Crec que, més enllà de per protegir la biodiversitat, que és fonamental per al planeta i les espècies; el risc també és que nosaltres no puguem aprendre d'aquesta biodiversitat. En el cas del projecte a Guerrero l'exemple és clar. El nostre país no funciona amb els candidats dels partits polítics perquè el poder està corromput. El nostre projecte de govern ens ha ensenyat com es pot fer una administració després que ens diguessin que no ho podríem fer, que nosaltres no sabíem governar. Però ho intentarem i potser no ens surt perfecte a la primera, però ho farem perquè tenim la capacitat. Aquests aprenentatges no només els podrien perdre els indígenes, sinó que nosaltres podem perdre la possibilitat de veure la saviesa i d'aprendre d'altres maneres de viure. En aquest sentit de protecció, tenir un govern ha implicat poder defensar aquest territori, però també defensar la llengua. Tots sabem que els processos de

colonització han portat arreu a una pèrdua de les llengües indígenes i originàries. Tenir en un espai on, els qui governen, parlen tres llengües diferents és protegir aquesta població.

D'on ha sorgit tot això?

El Centre d'Estudis Ecumènics és una ONG que no només treballa a Guerrero, treballem en sis estats diferents de Mèxic. Va sorgir l'any 1968 en un moment molt important pel país. Al 68 va haver-hi una matança d'estudiants molt important en un míting electoral per culpa de l'exèrcit. En aquest moment, el país va començar a viure una convulsió molt gran i es van polaritzar les perspectives. És en aquest punt que sorgeix el Centre d'Estudis Ecumènics com una iniciativa d'uns capellans catòlics i uns pastors luterans i anglicans amb la idea de generar espais on es pogués dialogar des de diferents punts de vista. I aquest és el nostre sentir, que en el seu moment incloïa una perspectiva religiosa i en aquest moment ha ampliat la visió ecumènica a pensar que, en una comunitat, totes les persones pensem diferent i totes som necessàries per transformar una problemàtica.

I es posa en pràctica aquest ecumenisme?

Doncs mira, en el nostre treball amb la població indígena mai hem preguntat per les creences a les persones. Però, un dia, per atzar del destí, vam fer un exercici per presentar-nos i a mi se'm va acudir dir: "Sóc la Zarel i sóc atea". Llavors, tothom es va començar a presentar d'aquesta manera i d'un grup de 60 persones van sorgir 12 creences religioses diferents. Un fet extraordinari, però que no havia estat rellevant perquè lluitàvem per un objectiu comú. No era rellevant la creença religiosa perquè en allò que creiem tots era aconseguir un nou govern. Jo crec que això és l'ecumenisme que cal avui: trobar la manera de treballar plegats per cuidar la nostra casa comuna.

Com podem ajudar des d'aquí a minimitzar aquestes vulnerabilitats que pateix la població indígena a Mèxic?

Mira, com diu la campanya de Mans Unides aquest any, l'ésser humà és qui ha portat al planeta a aquest punt extrem, però també és l'únic que el pot revertir. Qualsevol acció en un lloc té repercussió a un altre lloc perquè aquest pla-

neta és únic, està connectat, d'una banda, amb l'altra. Per aquest motiu, és important pensar com viu cadascú, que consumeixes, que llences. En el cas concret de Guerrero, per exemple, la droga n'és un clar exemple. I no només és un tema de consum de drogues, també el fet de comprar-se uns pantalons específics, una samarreta determinada o consumir una xocolata concreta. Cal pensar que tot està lligat a una cadena de producció i successions que té un impacte en un altre territori. I, al mateix temps, el fet de deixar de fer aquestes coses també condueix a unes conseqüències concretes.

És difícil pensar així quan ja costa cuidar els territoris d'aquí a Catalunya. Ho hem vist aquests dies amb les protestes dels pagesos a la ciutat.

Crec que en el vostre cas, per tot un tema de territorialitat, el que cal és valorar el que es produeix aquí. En termes econòmics, la producció d'aliments d'un pagès mai donarà els guanys que dona a les grans empreses de llet, de tomàquets i d'altres. Aquestes megaempreses no necessàriament tenen cultius sans o tradicionals i sovint

tenen cadenes d'explotacions d'altres persones més empobrides que hi treballen. Els pagesos de Catalunya mai podran competir contra aquest tipus de producció que, a més a més, té un impacte molt més nociu pel planeta. I que els queda llavors als petits pagesos? Aquí entra la decisió del consumidor. Nosaltres podem triar què comprem i malgrat que diguin que comprar aquest tipus de producte és molt més car, la solució rau en les xarxes de solidaritat entre la gent. Si volem donar suport a aquest territori cal escoltar els pagesos i empatitzar amb la seva situació.

Tu hi creus de veritat en els canvis?

No es pot canviar tot, ni tot el mateix temps. Però es fan petits canvis que van abraçant als altres canvis i, sense adonar-te i de sobte, tens una transformació més gran. I això és el més important. És com el que deia del govern. La primera intenció d'aquest nou govern era simplement accedir a aquest espai de poder. I ara, des d'aquest espai, es pot pensar que se sembrarà al territori, com farem per eliminar la violència contra les dones en aquest territori, com farem perquè aquí no entri el cultiu de drogues.

"VISIBILITZEM LES VIOLÈNCIES SOBRE LES DONES INDÍGENES AL TERRITORI"

També has treballat molt entorn els drets de les dones. Com és la seva situació a Guerrero?

Partim de la base que al món es configura com un patriarcat. I aquest patriarcat afecta encara més, és clar, a les poblacions més vulnerables i al gènere més vulnerable. Si parlem de vulnerabilitat, les companyes indígenes més grans en l'àmbit rural, en un país com Mèxic estan a baix de la piràmide de drets. A l'estat de Guerrero hi ha totes les violències possibles contra les dones, més totes les violències contra el seu poble i totes les de la seva llengua i la seva terra. Per això és fonamental que formem part de les decisions i, per aquest motiu, al nou govern assembleari hi ha representació masculina i femenina per igual.

S'hi fan passos respecte a aquest tema, però?

Sí. Hi ha un canvi mundial. En el cas de Guerrero, el que estem impulsant és l'Observatori de Violència Comunitària Contra les Dones. Fem una feina molt bona perquè intentem visibilitzar, no només les violències directes, sinó la violència cultural i la violència estructural que hi ha sobre els cossos de les dones indígenes al territori. El més important de tot és que aquestes violències sempre hi ha algú que la permet directament o amb el seu silenci indirectament. Poden ser decisions banals com que una nena pugui triar si portar una faldilla o un pantaló. Però també pot haver-hi coses tan greus com que obliguin una nena a casar-se amb algú. En tot això hi ha una comunitat, uns germans, uns avis, uns oncles o una autoritat comunitària que ho veu i decideix normalitzar-ho sense intervenir.

L'Església té un paper actiu en la lluita d'aquestes desigualtats i en l'ajuda als més vulnerables?

Jo crec que la nostra Església és molt diferent de la vostra. Això ha estat una cosa que m'ha sorprès.

En quin sentit?

Crec que nosaltres, els mexicans, no tenim gaire compromís amb l'Església diocesana ni amb l'estructura vertical dins la institució. A l'Amèrica Llatina ens va marcar la teologia de l'alliberament que va ser un reducte de l'Església dels pobres i de caminar al costat del poble. L'Església de l'alliberament va ser un reducte petit, però va tenir un gran impacte. Va haver-hi un moment en què un seminari va formar molts capellans alliberadors que marxaven a les muntanyes i als pobles amb les comunitats empobrides i feien allà la seva tasca i el seu servei. Ara bé, hi ha molta Església que no té ni idea d'aquesta feina. Hi ha territoris amb rectors a tres o quatre hores en camioneta de les comunitats i que mai van a veure. Hi van les germanes religioses a donar la paraula i a portar les hòsties que han consagrat prèviament els rectors que no es volen moure.

I amb el vostre treball en concret a Guerrero, com és la relació amb l'Església?

En el procés que estem actualment, hi ha una relació cordial. Els capellans són importants, la

gent els ha demanat que beneeixin el nou govern, que els facin una missa o que els donin la seva benedicció abans que comenci alguna de les assemblees. Però els capellans no estan immersos a la vida d'aquests projectes. També es viuen situacions a la muntanya que no s'haurien de viure com que alguns sacerdots realitzen matrimonis infantils. Pots dir que hi ha famílies molt inculturades al territori o sense coneixements suficients, però el capellà que permet un casament d'una nena de 12 anys amb un home de 40 ha tingut una formació i hauria de tenir un criteri per no fer-ho. En aquest sentit, crec que cal una crida a tots els capellans del món perquè estiguin al costat dels pobres i les petites criatures. Crec que, en aquesta línia, també va el missatge del papa **Francesc**.

L'expresidenta de l'Associació Europea de Teologia parlarà sobre dones i sinodalitat a la Tribuna Joan Carrera

La setena edició del dinar i col·loqui 'Tribuna Joan Carrera' comptarà amb la presidenta fins fa pocs mesos de l'Associació Europea de Teologia Catòlica, **Margit Eckholt**. La convidada, qui també és membre de la comissió sinodal d'Alemanya, parlarà sobre la sinodalitat i el debat sobre el protagonisme de la dona a l'Església. Catalunya Religió és una de les entitats convocants d'aquesta conferència que tindrà lloc el 5 de març a les 14:00 h al restaurant Pomarada de Barcelona, com en les altres edicions.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Montserrat recorda la visita espiritual de Torras i Bages en el 125è aniversari

La Sala Puig i Cadafalch del Museu de Montserrat acull, fins el 2 de juny, l'exposició 'Visitant Sant Maria', que recorda la visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat de Josep Torras i Bages, que va redactar l'any 1899. La mostra està comissariada per **Josep Galobart**, monjo de Montserrat i arxiver del Monestir, que ha preparat en motiu del 125è aniversari de la composició d'aquesta visita.

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Rebotiga n.109. Mans Unides

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Parlem del **testimoni** de la campanya de Mans Unides i les notícies més llegides de la setmana. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisterra**.

ESCOLTA
EL PODCAST

“Els jesuïtes sempre anunciem un Evangeli que xoca amb les forces que mouen el món”

Connectats a la societat i anunciant un Evangeli que “xoca amb les forces que mouen el món”. Així ha estat, és i serà la presència de la Companyia de Jesús a Barcelona segons el jesuïta **Alexis Bueno**. El superior de la comunitat del Sagrat Cor ho va posar de manifest durant la presentació del nou llibre de **Francesc Riera** *Els jesuïtes a Barcelona s. XIX-XX*. Un llibre centrat en el que han anomenat “la tríada apostòlica”: l'església, la comunitat i l'escola de Casp. El llibre es va presentar el dimarts 6 de febrer a la sala d'actes de Cristianisme i Justícia.

El superior actual de la comunitat de jesuïtes del Sagrat Cor, Alexis Bueno, va parlar del llibre com “un homenatge a molts anys d'història”. Una història que va definir com a “complicada” amb uns jesuïtes “sempre amb les maletes posades pel fet de ser expulsats una vegada i una altra per cada règim nou”. Per a ell, el llibre planteja “qui som nosaltres, quines són les nostres arrels i cap on anem”.

Bueno va recordar unes paraules de **Maria Bilbao**, dels jesuïtes de Sarrià, i va explicar que la Companyia de Jesús, amb la seva llarga història, té “unes arrels molt fondes que són Jesús

de Natzaret". També va destacar els canvis de l'escola de Casp: "Ha hagut de ser molt flexible per adaptar-se al llarg dels anys".

"LA COMPANYIA DE JESÚS SAP PROMOURE ELS TALENTS DE LES PERSONES I DOBLEGAR ELS LÍDERS PERQUÈ SIGUIN CAPAÇOS DE TREBALLAR JUNTS"

En la seva intervenció, Alexis Bueno va fer un repàs d'alguns dels jesuïtes més destacats que van passar per Casp durant l'època del llibre: **Fèlix Cerdà, Lluís Fiter, Gabriel Palau o Ignasi Casanovas**. "Tots ells eren jesuïtes en acció", va dir després de destacar-ne les seves personalitats i el seu treball organitzat.

De l'obra de Casp, el jesuïta va explicar el motiu de "la tríada apostòlica: residència, església i col·legi". Es tracta d'una tradició des dels inicis dels jesuïtes. "Sovint demanaven un col·legi a la Companyia en una ciutat amb unes necessitats específiques", va dir. "Els jesuïtes deien sí, però demanaven finançament per poder fer

una comunitat i una Església per poder tenir una congregació mariana", hi va afegir. Aquest mètode ha permès "un ecosistema de relació i benefici mutu".

Finalment, Bueno va subratllar que, de la lectura del llibre, un pot quedar "ple de nostàlgia i d'estranyesa". Nostàlgia per uns temps passats amb grans números de capellans o de fotografies plenes de joves i estranyesa pel fet de trobar-se en un altre món. Sobre aquests sentiments, va demanar "no confondre el creixement del Regne pel qual nosaltres treballem amb el creixement del poder de l'Església i de la Companyia".

El llibre permet recordar que "la Companyia sempre serà cultural i contracultural, estarà connectada amb la societat i el seu temps i anunciarà un Evangeli que xoca sempre amb les forces que acostumen a moure el món".

El superior de la comunitat de Casp es queda amb la certesa que d'una congregació que "sap promoure els talents de les persones" i que, amb la mateixa força, treballa per "doblegar els líders perquè siguin capaços de treballar junts

en una causa més gran". "Un bon equip de futbol necessita els 'Mesis', però també a tots els seus jugadors al costat", va concloure.

"A CASP I A LA COMPANYIA TENIM RESPOSTA A LES NECESSITATS DE CADA MOMENT"

L'autor del llibre, Francesc Riera, va recordar les paraules de Raimon Algueró que el van inspirar a fer aquesta publicació: "Qui perd els orígens, perd la identitat".

En aquest sentit, Riera ha volgut recuperar els orígens perquè "inspirin la seva creativitat i l'esperit amb què ho feien", va dir.

Sobre el procés d'elaboració del llibre va dir: "Fa molt de respecte investigar". Amb tot, ha assegurat que, durant aquest període, la sensació és que "llegint, parlant i estudiant toques terra santa". Riera va destacar que aquesta és una primera part d'una sèrie amb què segueix treballant. Seran tres capítols i el segon ja s'ha enviat per correu electrònic.

Compartir projectes i missió

L'actual directora del Col·legi del Sagrat Cor dels Jesuïtes, **Maite Andreu**, va posar de manifest la relació de l'escola amb el seu passat i el manteniment de la seva essència. Va parlat d'una obra "digna, però moderna i funcional". N'ha destacat el creixement a l'inici i també l'actual, però de manera diferent: "En aquests moments l'escola acull cada setmana nous alumnes novins". També va parlat de la pedagogia pròpia dels jesuïtes que segueix "molt present" en una proposta de "transformació educativa" que lliga amb els inicis de Casp.

Andreu va destacar el paper de l'església dins la societat. "Estant al costat de Via Laietana, per les finestres hem vist passar un munt de manifestacions els últims temps", va explicar la directora del col·legi. Va parlar de l'acompanyament en aquests moments amb "una mirada oberta i compromesa amb l'entorn" i ho va exemplificar amb l'1 d'octubre del 2017, quan es va organitzar el referèndum per la independència. "Tenim resposta a les necessitats de cada moment", va dir.

També va parlar del vincle entre església, comunitat i col·legi: "Malgrat que la dependència és menor, seguim mantenint el vincle". "Que continuem compartint projectes i missió per molts anys més", va desitjar.

**"CADA PAS QUE ENS PRESENTA
EL LLIBRE EN LA HISTÒRIA
ÉS UN SALT AL FUTUR PERQUÈ
ÉS SAVIESA INSPIRADORA"**

Marta Millà, membre de les actuals Comunitats de Vida Cristiana (CVX), va parlar dels joves en les Congregacions Marianes. Sobre el llibre de Riera va expressar que es tracta d'una publicació "del present i sobretot per al futur". "Cada pas que ens presenta en la història és un salt al futur perquè és saviesa inspiradora", va dir. Millà ha parlat d'una història espiritual, intel·lectual i social amb continuïtat i agraïment.

En el seu torn, **Jaume Aymar**, que és vicari de quatre parròquies de Badalona, va parlar de l'arquitectura de l'església de Casp. En la seva

exposició ha destacat com **Jaume Martorell**, arquitecte de l'església del col·legi, va ser un dels mestres d'**Antoni Gaudí**. En aquest sentit, va comparar l'arquitectura del temple del centre de Barcelona amb el de la basílica de la Sagrada Família per entendre com Martorell va incidir en personatges tan importants com Gaudí.

Fotografia: URC.

Què volen dir les sigles de la vida religiosa?

Tothom alguna vegada ha vist algunes sigles darrere d'un nom i no ha identificat el seu significat. Moltes institucions de vida consagrada i societats de vida apostòlica de l'Església catòlica fan ús d'aquestes abreviacions per identificar els seus components. Però què volen dir exactament? Hem parlat amb el germà marista **Lluís Serra** per respondre aquesta pregunta: "És un tret identitari més d'una persona".

Les abreviacions són formes gràfiques abreujades que es classifiquen en abreviatures, sigles i símbols. En el món eclesial es fan ús d'aquestes abreviatures i sigles per definir cada una de les institucions religioses. "És una manera més d'ampliar la informació de cada persona", diu Serra. I és que moltes d'aquestes sigles es fan ús per facilitar la definició de la persona.

Tot i això, no sempre en cal fer ús: "Hi ha vegades que si el context no ens ho demana, potser es pot obviar". Però sí que hi ha moments o espais on és rellevant la presència d'algun membre de la institució i cal posar-ho. "No sempre és important, però és un tret identitari i de valor de la persona", conclou Serra.

Abreviacions d'institucions de vida consagrada

La majoria dels acrònims que fan servir les congregacions són abreviacions dels noms originals del llatí. A continuació en destaquem algunes.

Els **claretians** darrere del sou nom hi afegeixen un C.M.F.. Aquestes tres inicials venen de *Cordis Mariae Filius*, en llatí, que es tradueix com a Fills de l'Immaculat Cor de Maria o Fills del Cor de Maria.

Els **salesians** responen a les sigles S.D.B. que són l'abreviació de Salesians de Dom Bosco. La Societat Salesiana de Sant Joan Bosco (en llatí *Societas Sancti Francisci Salesii*) és un institut religiós masculí de dret pontifici.

Per altra banda, la **Companyia de Jesús** fa ús de la seva traducció al llatí *Societas Jesu*. Així

doncs, els jesuïtes utilitzen la S.J. darrere del seu nom.

Els **escolapis** també fan servir el llatí per les seves sigles de *Scholarum Piarum* (S.P. o Sch.P.). És l'abreviació del nom de l'orde dels Clergues Regulars de les Escoles Pies, en llatí: *Ordo clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum*.

Pel que fa als germans **maristes** de les escoles responen a les inicials F.M.S., que són les sigles del llatí *Institutum Fratrum Maristarum a Scholis* (Institut dels Germans Maristes de les Escoles). La congregació dels Germans de les Escoles Cristianes, coneguts com a Germans de La Salle fan servir F.S.C.. És a dir, *Institutum Fratrum Scholarum Christianarum*.

El nom de les monges de la **Companyia de Maria-Lestonnac** o Orde de la Companyia de Maria Nostra Senyora van acompanyats de O.D.N..

Que són les sigles de *Ordo societatis mariae Dominae Nostrae*, és a dir, Orde de la Societat de Nostra Senyora Maria. Les Germanes Carmelites de la Caritat **Vedruna**, més conegudes com a Vedrunes, fan servir les sigles C.C.V. per acompanyar el seu nom.

Els monjos del **Monestir de Poblet**, que són de l'orde Cister, fan servir les sigles de O. Cist. (*ordo cisterciensis*). Mentre que els monjos de l'**Abadia de Montserrat** fan ús de O.S.B. (*Ordo Sancti Benedicti*), ja que formen part de l'orde de Sant Benet.

El nou prefecte del Dicasteri per la Cultura del Vaticà presentarà l'agenda 2024 de Catalunya Sacra

La **programació d'activitats del 2024** de Catalunya Sacra es presentarà el dimecres 28 de febrer a les 18:30 h al CaixaForum Macaya de Barcelona. L'acte pren una importància especial perquè comptarà amb la participació de **José Tolentino Mendonça**, recentment nomenat pel Papa Francesc Prefecte del Dicasteri per la Cultura i l'Educació de la Cúria Romana. L'agenda proposarà fins a finals de novembre més d'una trentena d'activitats per conèixer el patrimoni cultural d'arrel religiosa repartit arreu de Catalunya.

CATALONIA SACRA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El bisbat de Lleida recupera la programació de ràdio

Coincidint amb el Dia Mundial de la Ràdio, el bisbat de Lleida ha anunciat la represa dels programes de ràdio de l'equip de comunicació de la diòcesi. Una recuperació que s'ha pogut fer gràcies a la renovació dels equips i del *software* necessari de l'estudi de ràdio del Palau Episcopal de Lleida. Des del bisbat expliquen que s'ha apostat per "una modernització del material" i un replantejament dels continguts. Es treballaran els pòdcasts i la difusió a través de les xarxes socials, a més de les col·laboracions amb les emissores locals que "s'avinguin a emetre'ls".

BISBAT DE LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els salesians de Badalona homenatgen les víctimes de l'esfondrament d'un edifici de la ciutat

Tota la comunitat educativa dels Salesians de Badalona i les famílies que ho han volgut van rendir homenatge divendres passat a les víctimes de l'esfondrament de l'edifici del carrer Canigó, del barri del Raval de Badalona. Un gest solidari que va tenir lloc al pati i a l'església salesiana de l'escola. L'acte va comptar amb l'agraïment de tot el professorat i el personal de l'escola a moltes famílies i a nombroses entitats i institucions que van contactar amb la presència salesiana com a senyal de dol.

SALESIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

*Fotografia: Raysonho
@ Open Grid Scheduler
/ Scalable Grid Engine
sota llicència C.C. 1.0.*

La comunitat musulmana confia que el Govern respectarà la llibertat religiosa i facilitarà el consum de halal

L'aval del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) a prohibir el sacrifici d'animals amb el ritual halal i kosher, de les tradicions musulmanes i jueves, obre la porta a què països com Espanya prohibeixin també aquesta pràctica. Un fet que implicaria que gairebé 4 milions de musulmans a Espanya no poguessin dur a terme el ritual de la festa del xai o del sacrifici, assegura **Mohamed El Ghaidouni**, president de la Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya (UCIDCAT). Després de conèixer la resolució del TEDH que **s'ha fet pública aquest dimarts**, El Ghaidouni subratlla que la comunitat musulmana confia que, tant el Govern espanyol com el català, respectaran la llibertat religiosa i facilitaran el consum d'una carn que respecti el ritual musulmà i jueu.

La resolució del TEDH, destaca El Ghaidouni, no és una prohibició de forma directa. "El TEDH deixa la decisió de prohibir aquests procediments en mans dels Governes", diu. Es tracta d'una indicació que defensa que "es permet restringir el dret a la llibertat religiosa per garantir el dret del benestar animal". En aquest sentit, pel que fa a Espanya i concretament a Catalunya, el debat està obert. El president de

l'UCIDCAT explica que “caldrà veure com contemplen aquesta resolució” els Governos, tenint en compte que la competència de sanitat recau a Catalunya. “No crec que els dos Governos prohibeixin aquests sacrificis de ritu religiós i que provuin que els musulmans i els jueus puguin arribar a deixar de consumir carn”, afirma. Amb tot, recorda que el dret a la llibertat religiosa és un dret fonamental que es recull a l'Estatut de Catalunya i a la Constitució espanyola.

“Nosaltres tenim molt clar que un animal que no està sacrificat segons el ritual religiós musulmà no és apte pel consum musulmà”. El president de l'UCIDCAT és clar en la defensa de la tradició musulmana de la carn halal, però també es mostra molt positiu per poder trobar “un punt d'encontre entre el benestar animal i el respecte a la llibertat religiosa”. “Si dialoguem podem arribar a acords”, diu El Ghaidouni. Per ara, la comunitat musulmana quedarà a l'espera de la decisió i la postura que adoptaran els Governos. Demanen estar presents al debat que es pugui esdevenir i reiteren la importància que els polítics facilitin una pràctica del sacrifici que “permeti el respecte al benestar animal i que es pugui consumir una carn que respecti el ritual musulmà i jueu”. “Veurem les possibilitats que

tindrem en un futur segons les decisions que prenguin els dirigents”, confirma El Ghaidouni.

Aquest mateix dimarts, la portaveu del Govern, **Patricia Plaja**, ha explicat, després de la resolució del TEDH, que els sacrificis amb rituals halal i kosher es fan a Catalunya “garantint la salut pública” i les exigències sanitàries i, alhora, “amb totes les mesures per a respectar els drets dels animals”. En aquest sentit, no creu que hagi d'afectar a la regulació catalana la sentència del TEDH que avala la prohibició del sacrifici d'animals amb el ritual halal i kosher, en veure justificada la restricció de la llibertat religiosa que suposa la prohibició si la mesura és “proporcionada” i busca la protecció del benestar animal. Per obtenir la carn halal o kosher, tant musulmans com jueus maten amb un tall al coll a vaques, cabres, ovelles o ocells, que es dessagnen durant hores fins que moren. Ara bé, l'essència dels sacrificis, segons les dues religions, és que la inconsciència de l'animal s'aconsegueix en segons i la mort la causa la hipòxia cerebral i no la pèrdua de sang.

Tot i això, la comunitat musulmana, en el seu moment, va proposar utilitzar mètodes d'atordiment reversible abans de realitzar el

sacrifici de l'animal. Una proposta que van fer “per arribar a una solució equilibrada entre la llibertat religiosa i la del benestar animal”. L'atordiment reversible, explica El Ghaidouni, és aquell que no indueix la mort a l'animal: “Si l'apliquem i deixem l'animal un temps determinat, aquest ha de poder recuperar la vida”. “Si es mor l'animal en aplicar aquests mètodes, llavors l'atordiment no és reversible”, diu. Un matís important perquè segons la jurisprudència islàmica la causa de la mort de l'animal ha de ser “el sacrifici i res més”.

El president de l'UCIDCAT explica que aquests mètodes d'atordiment reversible van ser avaluats pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea l'any 2020 amb una sentència que confirmava la possibilitat d'aplicar aquests mètodes per a sacrificis de ritu religiós. Ara bé, la resolució del TEDH s'ha fet en relació amb països en què aquests sacrificis són il·legals i que només es permeten amb un atordiment previ, sense matisar que ha de ser reversible. Per aquest motiu les comunitats musulmanes i jueves de Bèlgica s'hi van oposar i ho van denunciar, però segurament no han obtingut la resposta que esperaven.

El primer alumne de pràctiques a la Pontifícia Acadèmia per a la Vida, Facundo Pascarelli.

“Fer pràctiques al Vaticà m’ha cridat a fer acció, a no quedar-me quiet”

Fer pràctiques extracurriculars en el cor del Vaticà ara és una opció. Blanquerna ha signat un acord amb la Pontifícia Acadèmia per a la Vida (PAV) perquè els seus estudiants puguin anar a fer una estada i l'alumne **Facundo Pascarelli** ha estat el primer en animar-se aquest mes de febrer. “Em va semblar una experiència molt interessant quan ens ho van oferir”, relata l'estudiant del Màster en Comunicació Política i Social.

La PAV és un ens del Vaticà que s'encarrega de promoure la difusió de la vida i la dignitat humana. És per això que una de les seves activitats principals és organitzar ponències interdisciplinàries i generar un diàleg entre elles. Pascarelli ha participat en l'Assemblea Anual d'aquesta entitat on s'ha celebrat 30 anys d'aquest organisme, conegut com un think tank bioètic vaticà. Les tasques de l'estudiant han consistit en anar a diverses ponències, prendre notes, parlar amb els ponents i les persones que formaven part. “Em va semblar molt important anar a la Conferència Stampa, que és la sala de premsa del Vaticà, on estava el president de la PAV i periodistes de tot el món, entre ells del meu país, Argentina”, hi afegeix. Pasca-

relli explica que va poder veure com es porta la comunicació des de l'Acadèmia.

Ambient interreligiós

Pascarelli reconeix que li ha sorprès que estigués tan present el diàleg interreligiós. "Constantment veia a sacerdots catòlics parlant amb rabins jueus o imans musulmans", assenyala. L'estudiant opina que hi havia "un ambient de col·laboració i escolta" que l'ha permès parlar amb el president de la Conferència Episcopal de Xile o advocats i sacerdots argentins. "Sempre han estat molt receptius", ha agraït.

**"EL VATICÀ NO DEIXA DE SER
UN ESTAT IMPORTANT I INFLUENT
EN TOT EL MÓN"**

L'estudiant explica que l'ha motivat per contribuir a un canvi al món. "El món no pot continuar com està; m'ha cridat a fer acció, a no quedar-me quiet", emfatitza. "Cadascú amb el seu granet de sorra pot fer feina per ajudar a tothom i a la nostra terra", conclou. Alhora també li ha fet adonar-se de la importància de l'Església: "El Vaticà no deixa de ser un Estat

important i influent en tot el món. Dins, pots veure com la política influeix".

L'experiència ha estat molt enriquidora i útil per ell. "Li recomanaria a persones que no siguin catòliques, també, perquè el diàleg interreligiós estava present sempre", diu.

AINA ARGUETA -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui ALTA i el vostre nom.**

El pòdcast 'En la frontera' emetrà el seu 30è episodi en directe a Sant Anna

El pòdcast de Catalunya Religió, **'En la frontera'**, de **Xavier Morlans** i **Gabriel Jaraba**, per primera vegada farà la gravació en directe d'un episodi. El pròxim dimecres 21 de febrer a les 19 h a l'església de Santa Anna, Morlans i Jaraba gravaran en obert l'episodi que rebrà el nom d'"Igualtat vs Fraternitat". "Volem que els oients puguin assistir i gaudir en directe", comenta Morlans.

El 21 de març de 2023 Catalunya Religió va penjar el primer episodi d'aquest pòdcast. Ara, tots dos celebren aquest quasi any, gravant el seu pòdcast número 30. Durant la gravació s'oferirà als oients la possibilitat, ara sí, d'identificar qui és el capellà i qui és el laic d'esquerres "que venia del fred" com diu la falca que anuncia l'acte.

També hi haurà, la possibilitat que els assistents hi intervinguin. Tot plegat serà emès en directe pels serveis de streaming de Santa Anna i que a més ho penjarà a YouTube (Canal Hospital de Campanya Santa Anna) per a gaudi dels oïdors-espectadors. Segons Morlans, hi haurà una sorpresa musical, ja que tots dos tenen una forta vinculació amb món de la música i de la cançó. "Algú pregunta si el bateria

tornarà a prendre les baquetes i si el Morlans deixarà anar alguna de les seves darreres composicions”, bromeja Xavier Morlans. A més, el mestre Antoni Olaf Sabater farà una aparició en la gravació del pòdcast.

LES CONVERSES ENTRE JARABA I MORLANS ES DONEN A LA FRONTERA, SEGUINT LA DEFINICIÓ QUE FA EL PAPA FRANCESC: “LA FRONTERA ÉS LLOC ON RES DEL QUE ESTAVA PREVIST S’ACABA ESDEVENINT”

En el pòdcast els dos protagonistes conversen ‘En la frontera’, “el lloc on res del que estava previst s’acaba esdevenint”, diuen. A tots els dos protagonistes els hi agrada tocar la guitarra i encarar la vida amb esperança. Són, com ells diuen: “membres de la generació del folk”. A ‘En la frontera’ dialoguen sobre “aquesta vida que passa i que amaga una complexitat reptadora rere les aparences”. Les converses entre

Jaraba i Morlans es donen a la frontera, seguint la definició que el papa Francesc fa d’aquest terme: “El lloc on res del que estava previst s’acaba esdevenint”. El pòdcast ‘En la frontera’ es pot trobar al [web de Catalunya Religió](#), però també [a través de Spotify](#).

Divulgació, música i periodisme

Gabriel Jaraba (Barcelona, 1950), periodista i escriptor. Doctor en Comunicació i Periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona (cum laude). Investigador a la UAB, ha estat present als mitjans com El Periódico, Entrevista, Primera Plana, TV3 i TVE des de 1968. Actualment, escriu al diari digital Catalunya Plural qüestions relacionades amb comunicació i cultura. Ha publicat llibres divulgatius i didàctics sobre alfabetització digital i maniàtica com ara *Periodismo en internet*, *Twitter para periodistas*, *You Tuber* i *Hazlo con tu Smartphone*.

Xavier Morlans (Llinars del Vallès, 1949), capella de la diòcesi de Barcelona. Doctor en Teologia per la Universitat Gregoriana de Roma

i professor de la Facultat de Teologia de Catalunya. És especialment conegut com a autor d’himnes i cants, i com a cercador de nous llenguatges musicals i audiovisuals per a l’evangelització. És consultor del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització i vicari de l’Hospital de Campanya de la parròquia de Santa Anna al cor de Barcelona. Ha publicat *El primer anuncio. El eslabón perdido* (PPC, 2009), *Vine i veuràs. Dotze guions de primer anunci* (CPL, 2014) i *Escltxes en el jo impermeable a Deu. Lliçó inaugural curs 2018-19* (Ateneu Universitari Sant Pacià, 2018).

“Avui acabem la vaga, però no acaben la campanya ni els seus objectius”

Després de quinze dies de vaga de fam per demanar la Pau a Palestina i exigir l'aturada de la venda d'armes a Israel, els tres vaguistes i activistes han finalitzat la seva acció. No el seu activisme ni la seva causa, que continua d'altres maneres. Han finalitzat la vaga de fam aquest divendres al matí a l'església de Migra Studium dels jesuïtes, allà on la van iniciar i on han estat convivint aquests dies.

“Pleguem perquè arribem on podíem arribar sense fer bestieses”, ha afirmat **Gabriela Serra**, una de les vaguistes. Palestina ja té prou màrtirs, ha reconegut, “no cal sumar-li tres catalans més”. Reconeixen, però, que la vaga no l'aturen perquè no aguantin més, sinó perquè els objectius marcats s'han assolit, “i la flama i l'espurna s'ha encès”. Ara demanen un esforç personal i col·lectiu perquè “cadascú s'activi, en la mesura de les seves possibilitats”. Cal fer coses, han recordat, “i no sempre han de ser grans i multitudinàries”.

Uns quinze dies de vaga que ha tingut diverses reaccions, personals i col·lectives. **Martí Olivella**, un dels vaguistes, ha desglossat com han registrat el seu suport unes quatre-centes

persones, i unes dues-centes entitats i col·lectius d'àmbit divers. També s'han enviat un miler de cartes al Ministre espanyol de Defensa, "una forma de canalitzar la nostra acció", han assegurat.

També han aconseguit que el Fons Català per al Desenvolupament redacti una moció sobre la causa que s'ha enviat a tots els municipis catalans per ser votada. Han registrat una cinquantena d'aparicions en mitjans de comunicació, i els han visitat representants i membres de tots els partits polítics que podien venir.

"Avui acabem la vaga, però no acabem la campanya ni els seus objectius", han afirmat. La campanya a favor de la pau a Palestina continua, amb petites accions diverses, com la vaga que s'inicia demà a la capella dels jesuïtes a Manresa, la manifestació de suport al poble Palestí que tindrà lloc a Madrid, o la creació d'un grup de whatsapp per fer dejunis rotatoris.

Van iniciar la vaga de fam, expliquen, per canalitzar diverses coses. "Una, per canalitzar la desesperació que ens creaven les mentides; una altra, per canalitzar el cansament per dècades

d'ocupació a Palestina; i també perquè volíem trencar amb la impotència que ens feia veure'ns esclaus del sistema". Calia trencar amb la complicitat del silenci, de no aixecar la veu, asseguren, i volien passar de l'empatia a l'acció. "Volíem deixar de parlar de números i veure el què són, persones, noms. Ens hem acostumat a posar números i no noms a les coses. Calia arriscar i perdre per poder guanyar", han explicat.

Una acció de dejuni que l'han realitzat a la comunitat dels jesuïtes de Migra Studium. **Pep Mària**, jesuïta de la comunitat, ha explicat que "a Palestina la situació segueix sent horrible". Ha volgut, però, agrair l'acció dels tres activistes i el seu temps a la comunitat. "Agraïm el temps de comunitat amb vosaltres. No ens heu importunat i en canvi en heu il·lustrat i animat. Heu estat una gran llum per a la comunitat. Ens heu recordat que es pot alimentar l'esperança quan hi ha dolor i foscor. La vaga acaba aquí, però no acaba la nostra llarga amistat".

Pregant per la sequera

RUTH GIORDANO
A DES DEL DIÀLEG

Com església tenim durant la setmana, el que en diem cases de pregària, que són espais de pregària on ens reunim amb petits grups, sigui de forma virtual o presencialment, en dies i horaris diferents, de manera que cadascú de nosaltres pugui trobar un horari adequat.

Els dijous al vespre, jo em reuneixo amb el meu grup, sempre tenim un temps per compartir de nosaltres mateixos i alguns temes que ens preocupen i que posem en pregària davant de Déu. Un dels temes recurrents des de fa potser un any, és el tema de la sequera i la necessitat de pluja.

N'estic segura, que no som l'únic grup que preguem per aquesta necessitat, ni l'única església, ni l'única confessió cristiana, ni l'única tradició religiosa. Però la nostra pregària, fa molt de temps que va més enllà de pregar per la pluja, si no també preguem per com administrem l'aigua, per fer-nos conscients amb la nostra personal gestió de l'aigua, i ser sensibles a la necessitat real, no segons la nostra conveniència. Per això, no em deixa de sorprendre que en aquest context de sequera, ens queixem perquè plou quan no ens convé, segons els nostres propis interessos, o perquè els governs no han fet una bona gestió de l'aigua, que és possible. Però so-

bretot el que preguem és que el Senyor ens ajudi a cadascú de nosaltres per fer un consum sostenible de l'aigua. Perquè hem pres consciència que cada gota compta. Aquesta senzilla reflexió em recorda, que la pregària és més que una acció estàtica, ja que m'ajuda a presentar-li les meves preocupacions a Déu, però també a fer-me sensible a les necessitats i millora en la meva gestió.

T'animo a pregar a Déu esperant sempre la seva acció poderosa, però a estar disposat a fer canvis en la teva pròpia vida.

Ripoll acull la primera mostra dels 200 anys de les Vedrunes
DT, 13/02/2024 | EL 9 NOU

París destapa l'agulla de la catedral de Notre-Dame gairebé cinc anys després de l'incendi
DC, 14/02/2024 | 3/24

Una xerrada per descolonitzar el món a Balsareny pel 96è aniversari de Pere Casaldàliga
DJ, 15/02/2024 | NACIÓ DIGITAL

Sor Lucía recull en un llibre el seu treball "des del minut zero" per ajudar Ucraïna
DJ, 15/02/2024 | REGIÓ 7

Una metgessa de família lleidatana es fa religiosa
DV, 16/02/2024 | SEGRE

El primer capellà i màrtir de la història de Corea
DV, 16/02/2024 | EL PUNT AVUI

Esclata el conflicte diplomàtic entre Israel i el Vaticà per la guerra de Gaza
DV, 16/02/2024 | ARA

Mor el claretjà Lluís Balañà
DV, 16/02/2024 | CLARETIANS

28 | LA SETMANA A LES XARXES

U. Ramon Llull (URL)
@uramonillull

En el marc del programa Intercanvi de Coneixement del @CSUC_Info, el servei de #BibliotequesURL ha tingut l'oportunitat d'organitzar una visita a la Biblioteca de @montserratinfo!

Més informació: bit.ly/4bxuYtN

Biblioteca de Catalunya i 6 més

16:35 - 15 de febr. 24 - 503 Visualitzacions

La Sagrada Família
@sagradafamilia

CAT, Diumenge hi haurà la missa «Sant la Creu de Terra Santa» a la Basílica. Vetlla a la creu i eucaristia per iniciar la Quaresma amb els joves de la diòcesi presidida pel Cardenal Joan Josep Omella i Omella, Arquebisbe de Barcelona.

Es podrà seguir en directe a partir de les 18 h aquí: sagradafamilia.org/directes

11:43 - 16 de febr. 24 - 1.900 Visualitzacions

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui hem començat la reflexió sobre el nou Pla de #comunicació amb els responsables de comunicació de les #obresocialsmaristes. Un matí ric en propostes, reptes, idees... i molta il·lusió pel futur. #totcomunica

17:02 - 16 de febr. 24 - 84 Visualitzacions

Justícia i Pau
@JusticialPau

Divendres 23 de febrer 19.30 h a l'Espai F. Bonnemaison, c/ Sant Pere Més Baix 7, actuació musical de Lídia Pujol i Montse Castellà acompanyada de lectura de textos sobre drets humans. T'hi esperem! Compra d'entrades al lloc web: justicialpau.org

La Bonne i 9 més

12:39 - 16 de febr. 24 des de Barcelona, Espanya - 116 Visualitzacions

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

96 anos de nascimento do pastor, profeta e poeta Pedro Casaldaliga. Com seu amor de pastor e seu alerta de profeta sempre esteve do lado certo da História testemunhando os ensinamentos do Mestre Jesus.

@fpcasaldaliga
Tradueix la publicació

14:26 - 16 de febr. 24 - 74 Visualitzacions

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Dimecres de cendra — Fotografies de la Missa - Fotografies de la missa d'avui, 14 de febrer, dime... #Montserrat #CelebracionsLitúrgiquesMontserrat #Notícies #Actualitat abadiamontserrat.cat/dimecres-de-ce...

14:49 - 14 de febr. 24 - 264 Visualitzacions

Llibreria Claret
@LlibreriaClaret

El proper dilluns 26 de febrer us convidem a la presentació de 'Sant Francesc d'Assís o galrebu' a la Llibreria. T'hi esperem claret.cat/actividad/pres...

19:02 - 16 de febr. 24 - 7 Visualitzacions

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

Aquest migdia, l'equip del #ServeiColòniesVacances de la @Fundperetarres recull la renovació de la certificació del Compromís per la Sostenibilitat Turística #Biosphere per l'AlbergPereTarrés i les cases de colònies de la Fundació a la província de #Barcelona.

Barcelona Turisme

13:24 - 16 de febr. 24 - 187 Visualitzacions

Jesuites Catalunya
@Jesuitescat

El director nacional del @JesuitRefugee a Goma explica com està responenent aquesta organització a l'escalada del conflicte a la República Democràtica del Congo. Podeu llegir el seu testimoni aquí:

Jrs-net
El JRS responde a la escalada del conflicte en la República Democràtica del Congo - JRS

16:01 - 16 de febr. 24 - 43 Visualitzacions

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Dones científiques inspiren a l'alumnat pel Dia Internacional de les Dones i les Nenes en la Ciència escolapia.cat/home_educacio/...

9:01 - 11 de febr. 24 - 175 Visualitzacions

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

Avui amb la imposició de la cendra comença el temps litúrgic de la Quaresma.

A les 10:00 Missa Conventual de Dimecres de Cendra.

9:20 - 14 de febr. 24 - 258 Visualitzacions

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Fent xarxa i aprenent amb @FECC Pastoral a la 17a Jornada de Pastoral Educativa #vitAnima

Jesuites Educació i 9 més

13:40 - 16 de febr. 24 - 335 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisterrí. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

